

pritegniti pozornosti ali priti na naslovnice, temveč je njihov cilj biti zvest Bogu in služiti njegovemu ljudstvu. Poklicani smo biti svetilniki upanja in ne preroki pogube.

Sinode so čas za sanje in »preživljanje časa s prihodnostjo«. Povabljeni smo k ustvarjanju krajevnega procesa, ki bo navdihoval ljudi in iz katerega ne bo nihče izključen, ter ustvarjati vizijo prihodnosti, polno veselja evangelija. Sodelujočim lahko pomagajo naslednja priporočila (prim. Christus Vivit):

Tako kot vedno, ko gremo na pot, se moramo zavedati možnih nevarnosti, ki bi lahko ovirale naš napredek v času sinodalnosti. Skušnjava, da bi vodili sami sebe, namesto da bi se pustili voditi Bogu. Sinodalnost ni strateška naloga podjetja, ampak gre za duhovni proces, ki ga vodi Sveti Duh. Zato moramo razmišljati dolgoročno. To pomeni tudi, da moramo razširiti svoj pogled na razsežnost celotne Cerkve in si zastavljati vprašanja, kot so: Kakšen je Božji načrt za Cerkev tukaj in zdaj? Kako lahko uresničimo Božje sanje za Cerkev na krajevni ravni?

Skušnjava, da bi vidili le »težave«. Čeprav je izzivov, težav in stisk, s katerimi se soočata svet in Cerkev, veliko, bomo preobremenjeni, obupani in cinični, če bomo pogled upirali le na težave.

Skušnjava, da pozornost posvetimo le strukturam, ampak izkušnji skupne hoje, da bi po navdihu Svetega Duha razločili nadaljnjo pot.

Skušnjava, da ne bi pogledali onkraj vidnih meja Cerkve. Pri izražanju evangelija v našem življenju laiki in laikinje delujejo kot kvas v svetu, v katerem živimo in delamo. Če želimo izpolniti svoje poslanstvo v svetu, moramo stvari videti širše. To je tudi priložnost za poglobitev ekumenske hoje z drugimi krščanskimi veroizpovedi in našega razumevanja z drugimi verskimi izročili.

Skušnjava, da bi izpred oči izgubili cilje sinodalnega procesa. Ohranimo cilj razločevanja tega, kako nas Bog kliče, da skupaj hodimo naprej.

Škof, duhovniki in diakoni imamo ključno vlogo pri spremljanju celotnega Božjega ljudstva na poti sinodalnosti pri ozaveščanju in spodbujanju sinodalnega procesa v krajevni Cerkvi.

Po Vademecum povzel RM.

<p>Maše v prihodnjem tednu 28. NEDELJA MED LETOM, 10.10. 7.00: živi in + farani + Tomaž, Matilda, Stane in Jože DIACI 9.00: + Pavla, Konrad JAZBINŠEK, sin Rado in Rudolf ŠPAN 10.30: + Antonija KRAJNC, 6. obl., in sorodniki</p>
<p>PONEDELJEK, 11.10., sv. Janez XXIII., papež 7.30: + Danica MAČEK + Franc MAČEK</p>
<p>TOREK, 12.10., sv. Maksimilijan Celjski, škof, muč. 19.00: + Stanko ALEŠ, vsi ALEŠEVI in GOTARJEVI + David TRUPI, obl., in starši NOVAK + Dragica ŠUSTER</p>
<p>SREDA, 13.10., sv. Koloman, mučenec 7.30: + Marko BELEJ + Franc JURKOŠEK + Alojz POŽLEP in Jože GERŠAK (Bistrica ob Sotli)</p>
<p>ČETRTEK, 14.10., sv. Kalist I., papež, muč. 19.00: + Janez KRAŠOVEC, 14. obl., in Frančiška + Jožefa in Franc LESJAK za Božji blagoslov in Marijino varstvo</p>
<p>PETEK, 15.10., sv. Terezija Velika, devica, c. uč. 7.30: + Martin OJSTERŠEK 19.00: + Karli BOUHA, ob 90. letnici rojstva + Marija, obl., in Franc ZUPAN</p>
<p>SOBOTA, 16.10., sv. Marjeta Marija Alakok, dev., red 19.00: + Olga KRAJNC, 3. obl. + Alojz KLINAR, starši Janez, Terezija, bratje Franc, Ivan in Fortunat ULAGA</p>
<p>29. NED. MED LETOM, 17.10., misijonska ned. 7.00: živi in + farani 9.00: + starši Amalija, Jurij KLEZIN in sorodniki 10.30: + Jože TUŠEK in sorodniki iz družine TUŠEK + Peter VODIŠEK, 40. obl.</p>

MARTINOVA LILIJA

10.oktober 2021, leto 13, št. 34

*Pred Teboj smo, Sveti Duh,
ko smo zbrani v Tvojem imenu.*

*Samo ti nas vodi,
bodi doma v naših srcih;
pokaži nam pot, po kateri naj gremo,
in kako naj hodimo po njej.
Šibki smo in grešni;
ne dopusti, da bi širili nered.*

*Ne dopusti, da bi nas nevednost vodila po napačni poti
ali da bi pristranskost vplivala na naša dejanja.*

*Daj, da v Tebi najdemo svojo edinost,
da bomo lahko skupaj hodili večnemu življenju naproti
in se ne bomo oddaljili od poti resnice
in od pravičnosti.*

*Vse to Te prosimo,
ki deluješ na vsakem kraju in v vsakem času,
v občestvu z Očetom in Sinom
na vekov veke.*

Amen

SINODA, SINODALNOST - kaj je spet to?

Z besedo sinoda izrazimo zborovanje škofov, izbranih duhovnikov in laikov, na katerem se posvetujejo o zadevah Cerkve ali škofije. »Sinodalnost je oblika, ki udeležanja soudeležbo celotnega Božjega ljudstva pri poslanstvu.« Sinodo začel je papež Frančišek, v Rimu, 9. oktobra 2021. Po tem dogodku v Rimu, se bo v nedeljo, 17. oktobra 2021, začelo sinodalno obdobje po škofijah. Generalno tajništvo škofovske sinode je že sestavilo pripravljalni dokument ter pomaga krajevnim Cerkvam na novi poti, saj je papež Frančišek želel, da bi se je udeležili vsi, **od spodaj navzgor**.

Prvo obdobje: **poslušanje Boga v poslušanju drug drugega po navdihu Božje besede**. Prisluhni čim večjemu številu posameznikov, doživeti izkušnjo v poslušanju drug drugega in skupni hoji naprej. Osebno moramo iti na obrobja, k tistim, ki so zapustili Cerkev, k tistim, ki vero redko prakticirajo ali je sploh ne, k tistim, ki živijo v revščini ali na robu, k beguncem, izključenim, tistim, ki nimajo glasu. Sinodalnost namreč ni dogodek ali slogan, temveč je slog in način, kako Cerkev živi svoje poslanstvo v svetu. Celotno Božje ljudstvo hodi skupaj in na tej poti vsak njegov član izpolni svojo temeljno vlogo v edinosti z drugimi. Sinodalna Cerkev hodi v občestvu, da izpolni skupno poslanstvo v sodelovanju vsakega od njenih članov. Celotno Božje ljudstvo hodi skupaj in na tej poti vsak njegov član izpolni svojo temeljno vlogo v edinosti z drugimi. Sinodalna Cerkev hodi v občestvu, da izpolni skupno poslanstvo v sodelovanju vsakega od njenih članov.

Sinodalnost je bila oblika in stil prvotne Cerkve. Vključuje soudeležbo celotnega Božjega ljudstva in vseh v Božjem ljudstvu, vsakega glede na svoj položaj in vlogo, na življenje in poslanstvo Cerkve.

Vsebina sinode: občestvo, sodelovanje, poslanstvo

Začetek sinodalnega procesa je poslušanje na ravni krajevnih Cerkva. Sveti Duh nam naroča, naj gremo v smeri sinodalne Cerkve. Vključevanje in sodelovanje čim večjega števila oseb, posebej tistih, ki so »na obrobju« in so pogosto izključene ali pozabljene. Sinodalni proces je predvsem duhovni proces. Ni le mehanično zbiranje podatkov ali vrsta srečanj in razprav. Sinodalno poslušanje je usmerjeno k razločevanju. Od nas zahteva, da se učimo in izvajamo umetnost osebnega in skupnega razločevanja, se poslušamo, poslušamo svoje versko izročilo in znamenja časa ter skušamo razločiti, kaj Bog

govori vsem nam. Papež Frančišek tako opisuje oba med seboj povezana cilja tega procesa poslušanja: »**Poslušati Boga, da bomo z njim slišali krik njegovega ljudstva; poslušati njegovo ljudstvo, dokler ne bomo v sozvočju z voljo, h kateri nas kliče Bog**.« (Frančišek, Govor na slovesnosti ob 50. obletnici ustanovitve škofovske sinode 17. oktober 2015).

Občestvo

Občestvo, v katerem živimo, je najgloblje zakoreninjeno v ljubezni in edinosti Svete Trojice. Skupaj se navdihujemo ob poslušanju Božje besede, pri živem izročilu Cerkve in smo zakoreninjeni v skupnem verskem čutu (*sensus fidei*). Vsak od nas ima svojo vlogo, ki jo mora izpolniti v razločevanju in uresničevanju Božjega klica za njegovo ljudstvo.

V evangelijih vidimo, da se Jezus obrača na vse. Ne rešuje le oseb kot posameznikov, ampak kot ljudstvo, ki ga zbira skupaj kot en pastir vse črede (prim. Jn 10,16). Jezusovo služenje nam pokaže, da nihče ni izključen iz Božjega odrešenjskega načrta. V tej luči je cilj škofijske faze posvetovanje z Božjim ljudstvom, da se sinodalni proces izvede s poslušanjem vseh krščenih.

Sodelovanje

Povabilo k vključevanju vseh članov Božjega ljudstva – **laikov, posvečenih in redovnikov**, da bi si prizadevali za globoko in spoštljivo medsebojno poslušanje. To poslušanje ustvarja prostor za skupno poslušanje Svetega Duha in vodi naša pričakovanja za dobro Cerkve v tretjem tisočletju. Sodelovanje temelji na dejstvu, da so vsi verniki usposobljeni in poklicani za medsebojno služenje z darovi, ki jih je vsak prejel od Svetega Duha. Posebej si moramo prizadevati, da bi zagotovili vključevanje vseh, ki so na obrobjih ali se čutijo izključene ali pozabljene.

Potek sinodalnega procesa na krajevni ravni mora vključevati tudi:

- razločevanje s poslušanjem, da se ustvari prostor vodstvu Svetega Duha;
- dostopnost, da se zagotovi sodelovanje največjega možnega števila oseb, ne glede na prostor, jezik, stopnjo izobrazbe, družbenoekonomski status, sposobnosti/omejitve in materialno stanje;
- kulturno zavest za obhajanje in sprejemanje različnosti znotraj

krajevnega občestva;

- pravičnost: zagotoviti, da bo vsaka oseba, ki se bo vključila v proces poslušanja, obravnavana na enak način, tako da bo vsak glas primerno slišan.

Poslanstvo

Cerkev obstaja, da bi evangelizirala. Nikoli se ne smemo osredotočati samo nase. Naše poslanstvo je pričevanje Božje ljubezni v celotni človeški družini. Sinodalni proces vsebuje globoko misijonarsko razsežnost. Njegov cilj je, da usposobi Cerkev za boljše pričevanje evangelija, posebej tistim, ki živijo na duhovnih, družbenih, ekonomskih, političnih, geografskih in življenjskih obrobjih našega sveta

Ponižnost pri poslušanju potrebuje tudi pogum pri govorjenju. Vsakdo ima pravico biti slišan, tako kot ima vsak pravico govoriti. Sinodalni dialog je odvisen od poguma tako pri govorjenju kot pri poslušanju. Ne gre za razprave, v katerih bi prepričevali druge, ampak za sprejemanje tega, kar drugi povedo. Sveti Duh tako lahko govori v korist vseh (1 Kor 12,7) - **Dialog nas vodi k novosti**. Pripravljene moramo biti na spreminjanje svojega mnenja glede na to, kar bomo slišali od drugih.

- **Odprtost za spreobrnjenje in spremembe**. Pogosto se upiramo temu, za kar nas poskuša navdušiti Sveti Duh. Poklicani smo k opuščanju stališč samovšečnosti in udobja, zaradi katerih se odločamo zgolj na podlagi tega, kako smo nekaj počeli v preteklosti.

- **Smo znamenja Cerkve, ki posluša in je na poti**. V poslušanju Cerkve sledi zgledu samega Boga, ki posluša krik svojega ljudstva. Sinodalni proces nam daje priložnost, da se odpremo in pristno poslušamo, ne da bi se zatekali k že pripravljanim odgovorom ali vnaprej oblikovanim sodbam.

- **Rešimo se virusa samozadostnosti**. Vsi smo na istem čolnu. Skupaj sestavljamo Kristusovo telo. Če opustimo prived samozadostnosti, se lahko učimo drug od drugega, hodimo skupaj in služimo drug drugemu. Lahko gradimo mostove onkraj zidov, ki nam včasih grozijo z ločitvami – zidov starosti, spola, bogastva, različnih sposobnosti, stopnje izobrazbe - **Vzbudimo upanje**. Dejanja pravičnosti in resnice ne želijo